ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003 *

Στην υπόθεση C-462/01,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Halmstads tingsrätt (Σουηδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Ulf Hammarsten,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ καθώς και των κοινοτικών κανονισμών που εφαρμόζονται στην καλλιέργεια και το εμπόριο της καννάβεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή), P. Jann και A. Rosas, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl
γραμματέας: R. Grass

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον A. Kruse,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την L. Ström,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 8ης Οκτωβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2001 που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Δεκεμβρίου 2001, το Halmstads tingsrätt υπέβαλε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 234 ΕΚ, τρία προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ καθώς και των κοινοτικών κανονισμών που εφαρμόζονται στην καλλιέργεια και το εμπόριο της καννάβεως.

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο ποινικής δίκης κατά του U. Hammarsten, λόγω παραβάσεως της νομοθεσίας περί ναρκωτικών.

Το νομικό πλαίσιο

Το κοινοτικό δίκαιο που εφαρμόζεται στην καλλιέργεια και το εμπόριο της καννάβεως

Οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ

3 Το άρθρο 32, παράγραφος 2, ΕΚ προβλέπει ότι, εκτός αντιθέτων διατάξεων των άρθρων 33 ΕΚ μέχρι και 38 ΕΚ, οι κανόνες που προβλέπονται για την εγκαθίδρυση της κοινής αγοράς εφαρμόζονται στα γεωργικά προϊόντα. Μεταξύ των κανόνων αυτών περιλαμβάνονται οι διατάξεις των άρθρων 28 ΕΚ έως 30 ΕΚ που αφορούν την απαγόρευση ποσοτικών περιορισμών στη μεταξύ κρατών μελών εισαγωγή και εξαγωγή προϊόντων.

4 Κατά το άρθρο 32, παράγραφος 3, ΕΚ, τα γεωργικά προϊόντα απαριθμούνται στον πίνακα του παραρτήματος Ι ΕΚ. Ο εν λόγω πίνακας, ο οποίος περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 57, αναφέρει: «Κάνναβις, (Cannabis, sativa) ακατέργαστος, μουσκευμένη, αποφλοιωμένη, κτενισμένη ή άλλως κατειργασμένη, αλλά μη νηματοποιημένη. Στυπία και απορρίμματα καννάβεως (περιλαμβανομένων και των προερχομένων εκ της ξάνσεως νημάτων, υφασμάτων ή ρακών)».

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1308/70

5 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1308/70 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1970, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του λίνου και της καννάβεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 123), ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, ήτοι όπως προκύπτει από τον κανονισμό (ΕΚ) 2826/2000 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2000, για ενέργειες ενημέρωσης και προώθησης των γεωργικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 328, σ. 2, στο εξής: κανονισμός 1308/70), έχει ως εξής:

«Θεσπίζεται ενίσχυση για τον λίνο και την κάνναβη που παράγονται εντός της Κοινότητος.

Εντούτοις, η ενίσχυση για την κάνναβη χορηγείται μόνον εάν έχει παραχθεί από σπόρους ποικιλιών που παρέχουν ορισμένες εγγυήσεις οι οποίες θα πρέπει να προσδιοριστούν, όσον αφορά την περιεκτικότητα του συγκομιζομένου προϊόντος σε ουσίες που προκαλούν μέθη.

Η ενίσχυση αυτή, ενιαίου ύψους για καθένα από τα προϊόντα αυτά σ' όλη την Κοινότητα, καθορίζεται κάθε έτος.»

6 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1308/70 προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1430/82 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1982, περί

περιοριστικών μέτρων για την εισαγωγή καννάβεως και κανναβοσπόρων και περί τροποποίησης του κανονισμού 1308/70 όσον αφορά την κάνναβη (ΕΕ L 162, σ. 27), οι δύο πρώτες αιτιολογικές σκέψεις του οποίου έχουν ως εξής:

«εκτιμώντας:

ότι η ολοένα συχνότερη προσφυγή στα ναρκωτικά στις χώρες της Κοινότητος είναι δυνατόν να θέσει σε κίνδυνο την υγεία των ανθρώπων·

ότι το στέλεχος της καννάβεως περιέχει, σε ορισμένες περιπτώσεις, ορισμένες ουσίες που προκαλούν μέθη· ότι, εξάλλου, η κοινοτική καλλιέργεια καννάβεως παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον σε ορισμένες περιοχές της Κοινότητας· ότι, για να μη λάβει μεγαλύτερες διαστάσεις ο κίνδυνος που αναφέρθηκε προηγουμένως εξαιτίας της κοινοτικής καλλιέργειας καννάβεως καθώς και των εισαγωγών ακατέργαστης καννάβεως και κανναβοσπόρων, πρέπει, αφενός, να περιοριστεί η χορήγηση ενισχύσεως που αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1308/70 στις ποικιλίες που παρέχουν αρκετές εγγυήσεις για την ανθρώπινη υγεία και, αφετέρου, να απαγορευθούν οι εισαγωγές καννάβεως και κανναβοσπόρου που δεν παρέχουν τέτοιες εγγυήσεις».

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 619/71

7 Οι γενικοί κανόνες εφαρμογής του άρθρου 4 του κανονισμού 1308/70 θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 619/71 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1971, περί καθορισμού των γενικών κανόνων χορηγήσεως της ενισχύσεως για τον λίνο και την κάνναβη (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/006, σ. 147). Το άρθρο 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, ήτοι όπως προκύπτει από τον κανονισμό (ΕΚ) 1420/98 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1998 (ΕΕ L 190, σ. 7, στο εξής: κανονισμός 619/71), έχει ως εξής:

«Η ενίσχυση χορηγείται μόνο για την κάνναβη η οποία έχει συγκομισθεί μετά τον σχηματισμό των σπόρων και έχει παραχθεί από πιστοποιημένους σπόρους των

ποικιλιών που απαριθμούνται στον κατάλογο που καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1308/70. Στον κατάλογο αυτό αναγράφονται μόνο ποικιλίες για τις οποίες το κράτος μέλος έχει διαπιστώσει, μετά από ανάλυση, ότι το βάρος της THC (τετραϋδροκανναβιόλη) σε σχέση με το βάρος δείγματος που ανάγεται σε σταθερό βάρος δεν είναι ανώτερο:

— του 0,3 % για τη χορήγηση ενίσχυσης στις περιόδους [εμπορίας] 1998/1999 [έως] 2000/2001,

— του 0,2 % για τη χορήγηση ενίσχυσης στις μετέπειτα περιόδους.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1673/2000

8 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1673/2000 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 2000, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του λίνου και της κάνναβης που προορίζονται για την παραγωγή ινών (ΕΕ L 193, σ. 16), καθορίζει το σύστημα που εφαρμόζεται στην εν λόγω κοινή οργάνωση αγοράς από την περίοδο εμπορίας 2001/2002.

9 Το άρθρο 13 του κανονισμού 1673/2000 καταργεί τους κανονισμούς 1308/70 και 619/71 από 1ης Ιουλίου 2001. Το άρθρο του 16 διευκρινίζει ότι οι κανονισμοί που καταργούνται εξακολουθούν να εφαρμόζονται, μεταξύ άλλων, για την περίοδο εμπορίας 2000/2001, η οποία, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 3, του κανονισμού 1673/2000, λήγει στις 30 Ιουνίου 2001.

Η σουηδική νομοθεσία περί ναρκωτικών

O narkotikastrafflagen

10 Κατά το άρθρο 1 του narkotikastrafflagen (1968:64) (ποινικού νόμου περί ναρκωτικών), απαγορεύεται η καλλιέργεια ή η με οποιονδήποτε τρόπο κατοχή ναρκωτικών χωρίς άδεια. Σύμφωνα με το άρθρο 6 του εν λόγω νόμου, τα ναρκωτικά που καλλιεργούνται ή βρίσκονται στην κατοχή κάποιου χωρίς άδεια πρέπει να δημεύονται.

O lagen om kontroll av narkotika

11 Βάσει του άρθρου 2 του lagen (1992:860) om kontroll av narkotika (στο εξής: νόμου περί ελέγχου των ναρκωτικών), τα ναρκωτικά δεν μπορούν «να εισάγονται, να παρασκευάζονται, να εξάγονται, να διατίθενται προς πώληση, να διαβιβάζονται ή να βρίσκονται στην κατοχή κάποιου παρά μόνο για ιατρικούς ή επιστημονικούς σκοπούς ή για ειδικώς αιτιολογημένο λόγο δημοσίου συμφέροντος».

12 Προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τα άρθρα 4 έως 8 του νόμου αυτού ότι για την καλλιέργεια ουσιών που εμπίπτουν στην κατηγορία των ναρκωτικών απαιτείται άδεια της Läkemedelsverket (στο εξής: σουηδική υπηρεσία υγείας), η οποία χορηγείται για έναν από τους λόγους που απαριθμούνται στο άρθρο 2 του ίδιου νόμου.

13 Η χρησιμοποίηση καννάβεως για βιομηχανικούς σκοπούς δεν θεωρείται ως λόγος δημοσίου συμφέροντος που δικαιολογεί τη χορήγηση άδειας για την καλλιέργεια καννάβεως.

To förordningen om kontroll av narkotika

14 Το förordningen (1992:1554) om kontroll av narkotika (διάταγμα περί ελέγχου των ναρκωτικών) ορίζει την έννοια των ναρκωτικών και επισημαίνει μεταξύ άλλων, όσον αφορά την κάνναβη, ότι «με τον όρο κάνναβη νοούνται τα υπέργεια τμήματα όλων των καλλιεργούμενων φυτών που ανήκουν στην οικογένεια της καννάβεως (εξαιρέσει των σπόρων) και από τα οποία δεν έχει εξαχθεί ρητίνη, ανεξαρτήτως της ονομασίας τους». Το εν λόγω διάταγμα ουδόλως αναφέρει την περιεκτικότητα της καννάβεως σε τετραϋδροκανναβινόλη (THC) μεταξύ των κριτηρίων βάσει των οποίων κρίνεται αν αυτή εμπίπτει στην κατηγορία των ναρκωτικών.

15 Η απαγόρευση που θέτει η σουηδική νομοθεσία δεν αφορά την εισαγωγή, την εμπορία και την κατοχή ουσιών που προκύπτουν από τη μεταποίηση της καννάβεως, όπως οι ίνες καννάβεως και το χασισέλαιο.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

16 Ο Ulf Hammarsten ζήτησε από τη σουηδική υπηρεσία υγείας να του χορηγήσει άδεια για την καλλιέργεια καννάβεως (Cannabis sativa) για βιομηχανικούς σκοπούς, η οποία όμως δεν του χορηγήθηκε για τον λόγο ότι η αίτησή του δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 του νόμου περί ελέγχου των ναρκωτικών.

17 Εντούτοις, ο Ulf Hammarsten καλλιέργησε, την άνοιξη του 2001, βιομηχανική κάνναβη στο αγρόκτημά του στον Δήμο Laholm (Σουηδία). Η καλλιέργεια καταλάμβανε περίπου 1 εκτάριο.

18 Τα φυτά κατασχέθηκαν βάσει της σουηδικής νομοθεσίας περί ναρκωτικών.

19 Ενώπιον του Halmstads tingsrätten, ο εισαγγελέας ζήτησε τη δήμευση της κατασχεθείσας βιομηχανικής καννάβεως, ισχυριζόμενος ότι επρόκειτο για ναρκωτικό, δεδομένου ότι η σουηδική νομοθεσία κατατάσσει όλα τα φυτά της οικογένειας της καννάβεως, περιλαμβανομένης και της βιομηχανικής καννάβεως, στα ναρκωτικά. Ο Ulf Hammarsten ισχυρίστηκε ότι η κατασχεθείσα κάνναβη προερχόταν αποκλειστικά από ποικιλίες σπόρων με μέγιστη περιεκτικότητα σε THC 0,3 % και ότι προοριζόταν για βιομηχανική χρήση. Ανέκυψε το ερώτημα αν η σχετική σουηδική νομοθεσία είναι αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο.

20 Στην απόφασή του περί παραπομπής το Halmstads tingsrätten επισημαίνει, συναφώς, ότι τα κατασχεθέντα φυτά καννάβεως αποτελούν γεωργικά προϊόντα που καλύπτονται από τη Συνθήκη και ότι οι κοινοτικοί κανόνες της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του λίνου και της καννάβεως επιτρέπουν την καλλιέργεια καννάβεως υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μία από τις οποίες είναι να πρόκειται για εγκεκριμένα είδη με περιεκτικότητα σε THC που να μην υπερβαίνει το 0,3 % (0,2 % από την περίοδο εμπορίας 2001/2002 και στο εξής).

21 Υπό αυτές τις συνθήκες, το Halmstads tingsrätten αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Επιτρέπει το άρθρο 28 της Συνθήκης της Ρώμης την εκ μέρους κράτους μέλους απαγόρευση της καλλιέργειας ή άλλης επεξεργασίας της "βιομηχανικής καννάβεως", η οποία αποτελεί επιτρεπόμενο προϊόν βάσει των κοινοτικών κανονισμών;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, μπορεί ωστόσο να υπάρξει εξαίρεση βάσει του άρθρου 30 της Συνθήκης της Ρώμης, οπότε μια τέτοια απαγόρευση δεν αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, μπορεί η σουηδική απαγόρευση να γίνει δεκτή βάσει κάποιου άλλου λόγου;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

22 Με τα τρία προδικαστικά ερωτήματα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν το κοινοτικό δίκαιο πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτό εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την καλλιέργεια και την κατοχή βιομηχανικής καννάβεως.

23 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα, όπως αυτά αναδιατυπώθηκαν ανωτέρω, πρέπει εκ προοιμίου να καθοριστούν οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου που εφαρμόζονται στη υπόθεση της κύριας δίκης.

24 Συναφώς, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, προκειμένου περί διαφοράς σχετικής με γεωργικό τομέα υπαγόμενο σε κοινή οργάνωση αγοράς, το πρόβλημα που ανακύπτει πρέπει πρωτίσως να εξετάζεται υπό το πρίσμα αυτό, λαμβανομένης υπόψη της κατά το άρθρο 32, παράγραφος 2, ΕΚ προτεραιότητας των ειδικών διατάξεων που έχουν τεθεί στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής έναντι των γενικών διατάξεων της Συνθήκης για την ίδρυση της Κοινής Αγοράς (βλ. απόφαση της 26ης Ιουνίου 1979, 177/78, McCarren, Συλλογή τόμος 1979/II, σ. 67, σκέψη 9).

25 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η διαφορά της κύριας δίκης αφορά μια ποικιλία καννάβεως, αποκαλούμενη βιομηχανική, η οποία έχει μέγιστη περιεκτικότητα σε THC 0,3 % και που, σύμφωνα με το Halmstads tingsrätten, αποτελεί επιτρεπόμενο προϊόν βάσει των κοινοτικών κανονισμών.

26 Βάσει των διαπιστώσεων του αιτούντος δικαστηρίου σχετικά με τα χαρακτηριστικά της επίδικης στην κύρια δίκη καννάβεως και την ημερομηνία καλλιέργειάς της, ήτοι άνοιξη του 2001, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι κανονισμοί 1308/70 και 619/71, οι οποίοι ίσχυαν μέχρι τις 30 Ιουνίου 2001, εφαρμόζονται στην υπόθεση της κύριας δίκης.

27 Επομένως, το ερώτημα αν το κοινοτικό δίκαιο αντίκειται σε εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την καλλιέργεια και την κατοχή βιομηχανικής καννάβεως πρέπει να εξεταστεί πρωτίστως βάσει των κανονισμών αυτών που διέπουν, μεταξύ άλλων, την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της καννάβεως.

28 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, όταν υπάρχει κανονισμός με τον οποίο θεσμοθετείται κοινή οργάνωση των αγορών σε συγκεκριμένο τομέα, τα κράτη μέλη οφείλουν να απέχουν από κάθε μέτρο ικανό να εισαγάγει παρέκκλιση από αυτή την κοινή οργάνωση ή να τη θίξει (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 29ης Νοεμβρίου 1978, 83/78, Pigs Marketing Board, Συλλογή τόμος 1978, σ. 739, σκέψη 56, της 19ης Μαρτίου 1998, C-1/96, Compassion in World Farming, Συλλογή 1998, σ. I-1251, σκέψη 41, της 8ης Ιανουαρίου 2002, C-428/99, Van der Bor, Συλλογή 2002, σ. I-127, σκέψη 35, και της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-113/00, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-7601, σκέψη 73).

29 Από πάγια επίσης νομολογία προκύπτει ότι η θέσπιση κοινής οργανώσεως αγοράς δεν έχει ως αποτέλεσμα να εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν εθνικές ρυθμίσεις που επιδιώκουν σκοπό γενικού συμφέροντος διαφορετικό από εκείνον που καλύπτει η κοινή οργάνωση, ακόμη και αν οι ρυθμίσεις αυτές ενδέχεται να επηρεάσουν τη λειτουργία της κοινής αγοράς στον οικείο τομέα (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 1ης Απριλίου 1982, 141/81 έως 143/81, Holdijk κ.λπ., Συλλογή 1982, σ. 1299, σκέψη 12, της 6ης Οκτωβρίου 1987, 118/86, Nertsvoederfabrik Nederland, Συλλογή 1987, σ. 3883, σκέψη 12, και της 18ης Δεκεμβρίου 1997, C-309/96, Annibaldi, Συλλογή 1997, σ. I-7493, σκέψη 20).

30 Επιβάλλεται, αφενός, η διαπίστωση ότι η απαγόρευση που απορρέει από τη σουηδική νομοθεσία περί ναρκωτικών ως προς την καλλιέργεια και την κατοχή βιομηχανικής καννάβεως που καλύπτεται από την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της καννάβεως θίγει άμεσα την εν λόγω οργάνωση αγοράς.

31 Συγκεκριμένα, λόγω της απαγορεύσεως αυτής, οι γεωργοί που είναι εγκατεστημένοι στη Σουηδία δεν έχουν καμία δυνατότητα να υποβάλουν αίτηση προκειμένου να επωφεληθούν της προβλεπομένης από τον κανονισμό 1308/70 ενισχύσεως, οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της οποίας καθορίζονται με τον κανονισμό 619/71.

32 Αφετέρου, πρέπει να σημειωθεί ότι η σουδική νομοθεσία περί ναρκωτικών δεν επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος που να μην καλύπτεται από την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της καννάβεως.

33 Η Σουηδική Κυβέρνηση ισχυρίζεται, συναφώς, ότι η οικεία εθνική νομοθεσία είναι αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού προστασίας της ζωής και της υγείας των ατόμων και δικαιολογείται από το γεγονός ότι η κάνναβη αποτελεί ναρκωτικό σύμφωνα με τη Σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών του 1961 περί ναρκωτικών. Κατά την εν λόγω κυβέρνηση, οι κοινοτικές ρυθμίσεις στον τομέα της γεωργίας, όπως αυτές της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της καννάβεως, έχουν σκοπό διαφορετικό από τον επιδιωκόμενο με τη σουηδική νομοθεσία, ήτοι από την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της δημόσιας υγείας.

34 Εντούτοις, από τις δύο πρώτες αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 1430/82 προκύπτει ότι οι κίνδυνοι που εγκυμονεί η χρήση ναρκωτικών για τη δημόσια υγεία ελήφθησαν ειδικώς υπόψη στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της καννάβεως.

35 Συναφώς, το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1308/70 προβλέπει ότι Κοινότητα χορηγεί ενίσχυση μόνο για την κάνναβη που παράγεται

από σπόρους ποικιλιών που παρέχουν ορισμένες εγγυήσεις οι οποίες θα πρέπει να προσδιοριστούν όσον αφορά την περιεκτικότητα του συγκομιζομένου προϊόντος σε ουσίες που προκαλούν μέθη. Οι εγγυήσεις αυτές καθορίζονται με το άρθρο 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 619/71, που ορίζει τη μέγιστη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα σε THC, προκειμένου η κάνναβη να είναι επιλέξιμη για κοινοτική ενίσχυση.

36 Συνεπώς, οι κανονισμοί 1308/70 και 619/71 αντίκεινται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίδικη στην κύρια δίκη.

37 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι, εν πάση περιπτώσει, αναγκαίο να εξεταστεί η εν προκειμένω συνάφεια άλλων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, όπως αυτές των άρθρων 28 ΕΚ έως 30 ΕΚ.

38 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στα προδικαστικά ερωτήματα, όπως αυτά αναδιατυπώθηκαν, πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι οι κανονισμοί 1308/70 και 619/71 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτούς εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την καλλιέργεια και την κατοχή της βιομηχανικής καννάβεως την οποία αφορούν οι εν λόγω κανονισμοί.

Επί των δικαστικών εξόδων

39 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Σουηδική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2001 το Halmstads tingsrätt, αποφαίνεται:

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1308/70 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1970, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του λίνου και της καννάβεως, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2826/2000 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2000, για ενέργειες ενημέρωσης και προώθησης των γεωργικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά, και ο κανονισμός (ΕΟΚ) 619/71 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1971, περί καθορισμού των γενικών κανόνων χορηγήσεως της ενισχύσεως για τον λίνο και την κάνναβη, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1420/98 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1998, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτούς εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την καλλιέργεια και την κατοχή της βιομηχανικής καννάβεως την οποία αφορούν οι εν λόγω κανονισμοί.

Wathelet Edward La Pergola

Jann Rosas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Ιανουαρίου 2003.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

M. Wathelet